

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga. **BARCELONA.**

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

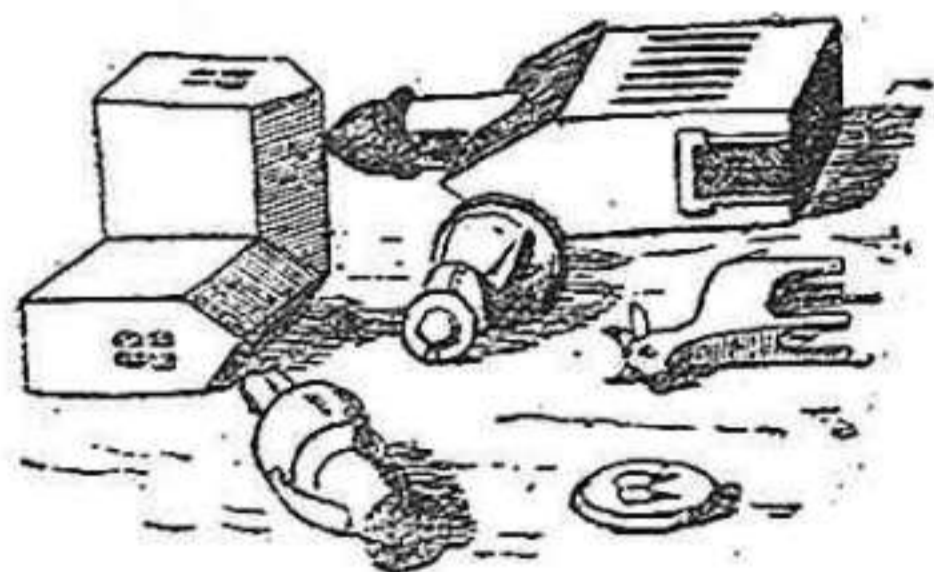
UNA CAPSA DE JOGUINAS.

A l'Italia 'l bey de Túnis
vá dir. veyentse apurat:
—Per Alá, enviam reforsos
ó Túnis se 'n vá a ca 'n Taps.
Italia es de la brometa
y una capsa l' hi ha enviat
y 'l bey de Túnis al rébrela
concebeix i'nsions tals,
que are sentiréu com parla,
are 'l sentiréu parlar:

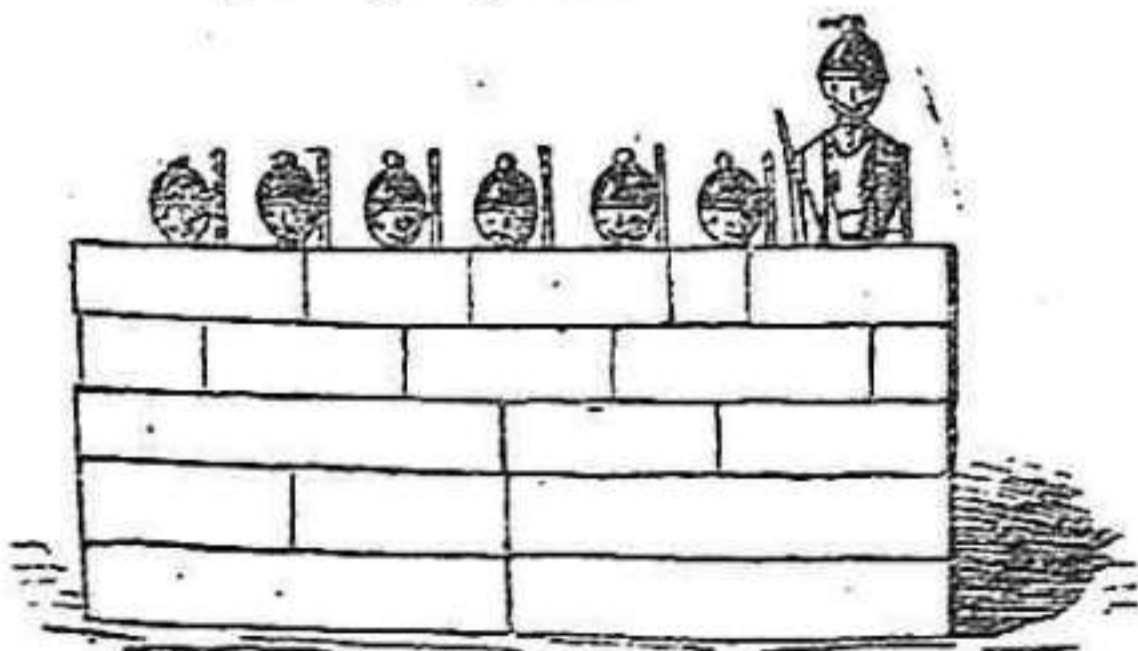
—«La Fransa vé a feros guerra,
pero Alá ja 'ns venjará.
Ja 'm sembla que veig l'Italia
fent marxar los seus so'dats,

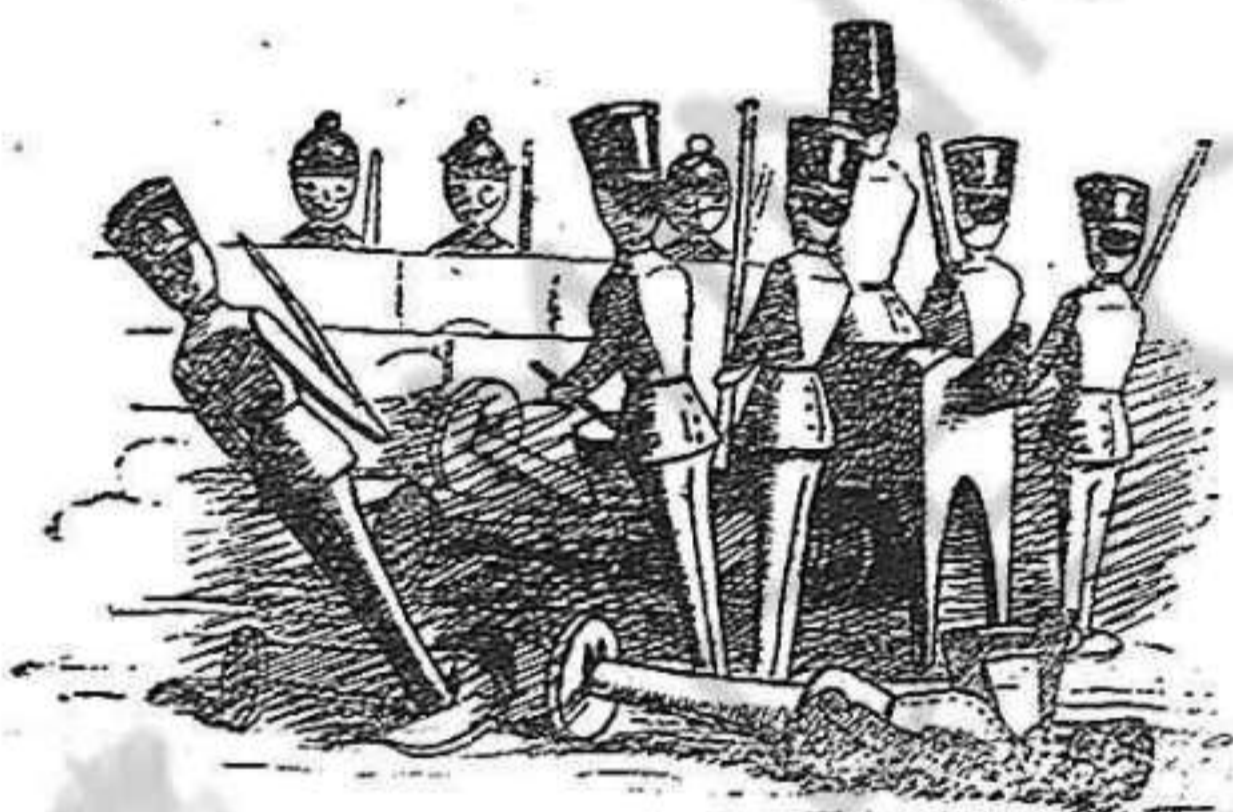
disposats á fer desgracias
y á calar foch y á arrasar,

invadint tota la Fransa
desde Marsella á Ruan.
Es inútil que 'ls francesos
s' esperin parapetats

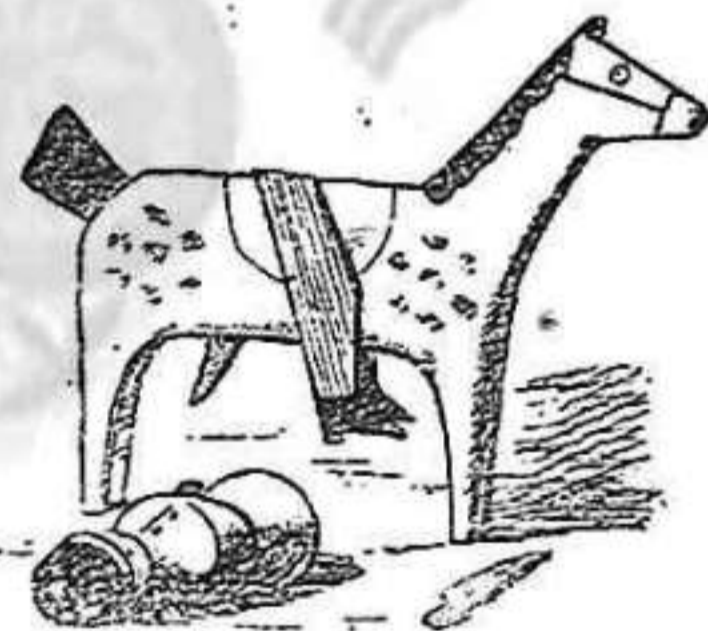
darrera de las murallas;
las murallas no 'ls valdrán,
perque 'ls so'dats de la Italia
saben ferir y atacar.
«Després d' una gran batalla,

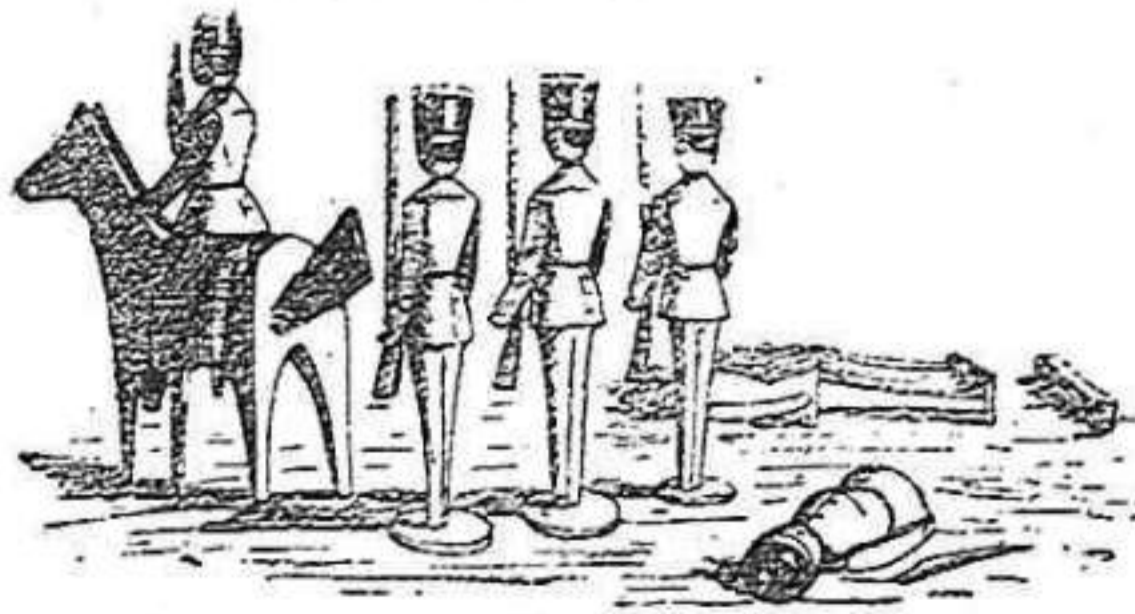
en la qual los italians
farán los morts á cabassos,

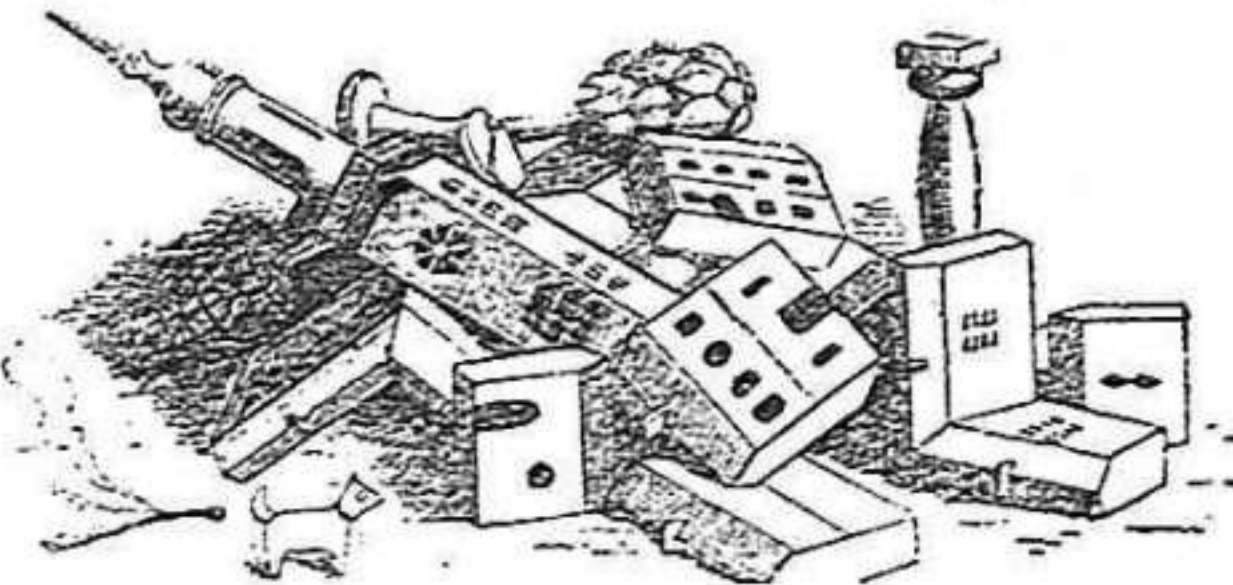
y hont lo mateix general
que dirigeixi als francesos

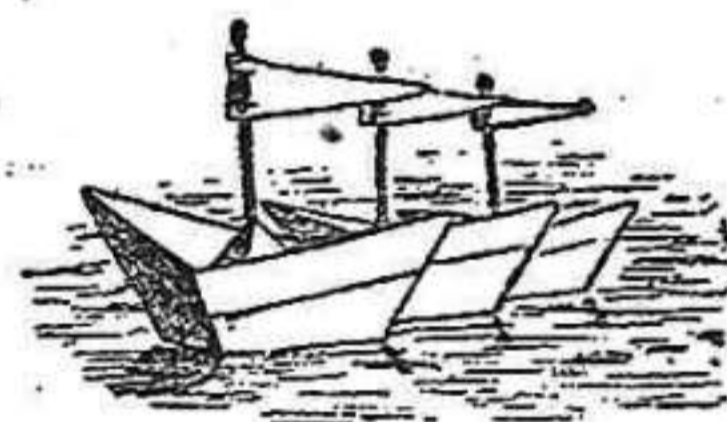
caurá mort del seu caball,
las co'umnas victoriosas
decididas marxarán

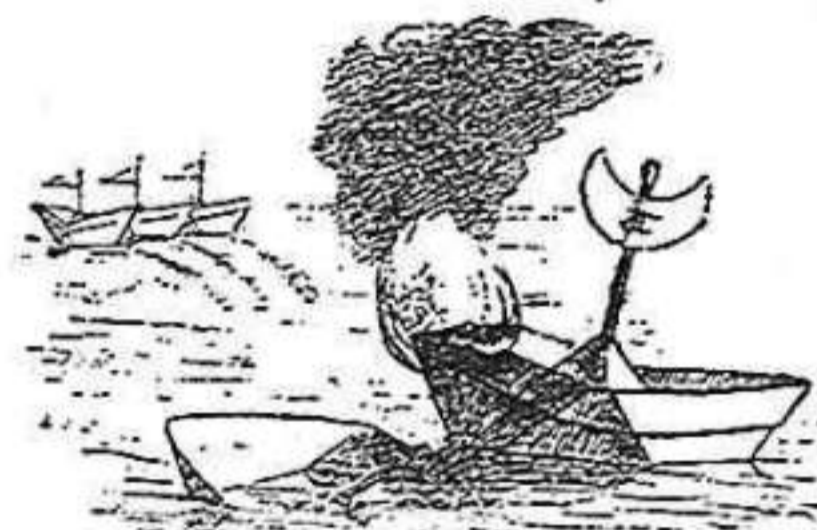
á atacar y apoderarse
de la seva capital.
¡Pobre Paris! ¡Poch te pensas
la sort que t' ha reservat

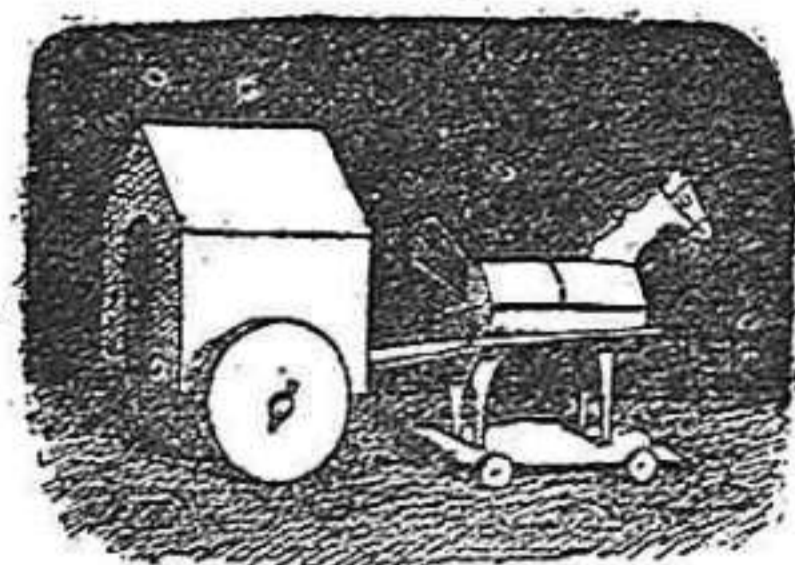
Alá en sos secrets designist
¡De tú no n' ha de quedar
ni una pedra per memoria;
t' has de veure arruinat,
y 'ls teus jardins y palacios
convertits en pols y fanch!...
Per á, la esquadra italiana,
navegant sense parar,

buscará als barcos francesos
y quan los haja trobat,
després d' una tunda magna
que 'l mar tenyirá de sanch,
calanhi foch y enfonsantlos

posará lo punt final
al negre c'stich que á Fransa
vol donar lo gran Alá.
«D' aquest desfet de desgracias
sols n' escapará un gabaig,
que en un carro y en nit fosca

deixará 'l país volant,
anántse 'n á un' a tre terra
á vendre sabò y crik-craks.»

UN KRUMIR.

Sembla que parla ab molt fuero perque son al candelerero.
 —Y es natural! Si senyora; faig lo que feyan vostés, aquell temps que governavan, quan veyá que ja tornavan á anar frares pe 'ls carrés.
 —Ja ho crech que alló la ofenia! ¡com qu' eran gent tan perversal...
 —Bè, hè, mudem de conversa que aixó s' embolicaria.
 —¿Per qué? —Perque si 'm pòsava á dir vritats com lo puny, arribariam molt lluny, y aixó ja sab com s' acaba.
 —¡Caramba! ¡quin espinguet! qué potsér fa lliberal!
 —Si senyora, sí, bèn net.
 —¡Com que ha pescat un empleo d' aquells bons pe 'l sèn Batista, un... que vol ser progressista!
 —Sí, y val més sè aixó que neq.
 —¿Que 's creu que 'l mèu home fá com lo sèn, que tot lo dia no 's mou de la sagristia?
 —Y si 'l mèu fá aixó ¿qué hi há?
 —Hi há que aixís volen fer creure que tenen molta virtut; y si 's mira bè ¡cucú! tot ho fan per ferse veure.
 —Més valdria que callés y que no 'm busqués la llengua
 —Digni, no ho tingui per men...
 —No, no 'm vull allargá més.
 —Perque no sab lo que 's diu.
 —Calli, calli, sedassera:
 —¿no vèu que tothom s' entera del modo que vosté viu?
 —¿Qué voi dí ab aixó, lleuguda?
 —Vull dir que mentres vosté mou tanta gresca per ré tota armada y resoluta, y crida y parla tant alt que fá *aixís* y que fá *aixís*, no fa res y tèn 'l sèn pis brut lo mateix que un corral.
 —¡Mirin qui parla, pobreta! ¿vosté dir-ne aixó?—Sí, aixó.
 —¿Vosté més neta que jó?
 —Sí, senyora, sí, més neta.
 —¡Lleuguda! 'l hi torno á dí!
 —Vaja, calli, trapassera.
 —¡Vosté ha de callá, embusteral!
 —¡Deixada! —¡Sach de verí!
 —Aném, agafi 'l escombra y neteji un xich —¡Ja, ja!
 —¡Vigí! més lo sopá!
 —¡Condemnada! —¡Mala sombra!

(L' eco de las véus se pert y un cert perfum de cremat que 's desprén del estofat s' escampa pe 'l cél-obert.)

C. GUMÁ.

REVIEWS
 E dimecres próxim publicarém una Campana extraordinaria alusiva al pás del carril per lo carrer de Aragón.
 Será un número extraordinari, no sols pèl dia de sortir, sino per la calitat dels treballs que contindrà, entre 'ls quals hi figura en primer terme l' *arca del enllás*, feta per un grapat d' escriptors de bon humor y dibuixada per Apeles Mestres.
 Por lo tant, are ja 'u saben.

Si haguéssim de descriure las eleccions municipals de Barcelona, no tindriam prou espay en tot un número de la Campana de Gracia.
 Aquí van un parell d' exemples:
 En una de las seccions del colégi 10, se presenta á votar un fulano ab una cédula extesa á nom de un tal Joseph Gualdo y Arts.
 Sorpresa de un dels secretaris de la mesa:
 —Altó! diu: aquest Joseph Gualdo es lo mèu pare, que fá quatre anys qu' es mort.
 Lo president, com si no sentís res:—Voto del ciudadano José Gualdo y Arts.
 Ja 'u veuen: las eleccions espanyolas tenen aixó. Fan sortir als morts del sepulcre, tant trasmutats que ni 'ls sèus mateixos fills arriban á conèixe'ls.

Pèl colégi octau s' hi presentavan alguns regi-

dors del antich Ajuntament, y feya la guardia l' ex-regidor Sr. Font.
 Al compareixe un elector, vá dir aquest senyor:
 —No pot votar, es municipal.
 Sr. Font, soch municipal y contribuyent, y consti que pago més contribució que no pas vosté 'l dia que 'ls municipals yarem elegirlo.

Un altre cas pèl mateix istil.
 —Aquest senyor municipal:
 —¿Y qué?
 —Que no vota.
 —Que yotaré. ¡Ay, ay! Per elegirlo á vosté vaig votar set vegadas, y are no podré votar ni una?

En lo colégi 6 estava vacant un puesto per las minorías, y 'l primer dia de las eleccions vá presentarse un taberner.
 L' endemá vá compareixe un tocinaire que ha sortit elegit.
 De modo qu' en la lutxa de la *flowera* y la *triquina*, vá guanyar la *triquina*.

En alguns pobles no s' han exposat las llistas electorals en públich.
 —¿Y qué? deya 'l secretari, castellá per més senyas: allí donde faltan las *listas* aparecen los *listos*.

Los krumirs tenen la costum de tallar lo cap als seus enemics.
 A un periodista qu' era molt lleig, l' hi deya un compai y:
 —Apa, noy, vésten cap á Túnez: no trobarás al mon una ocasió més bona de ferte tallar lo cap, que á tú mateix déu ferte fástich.

Un periódich conservador diu que als demócratas se 'ns han donat massa alas.
 No dea ser aixó lo qu' ell vol dir.
 Lo qu' ell vol dir ¡pobret! es que als conservadors los han plumat una mica massa.

A Antéquera, pátria del may prou célebre y alabat Romero Robledo, hi funciona ab tota la perfecció possible una partida de la porra.
 Aixís son los conservadors. Després de haver donat tantas castanyas al sèu país, are s' entretenen donant garrotadas als sèus paisans.
 Avants eran húsars y feyan servir lo sabre; are s' han tornat carreters y fán servir la vara... y renegan com á carreters.

L' administrador de rentas de Sant Vicens de Alcántara ha tocat pirandó emportantse'n cinch mil duros.
 Comentari de un periódich ministerial:—Era conservador.
 Comentari nostre:—Ja véuran vostés, com ab la facilitat ab que 's *fondrà*, semblará *fusionista*.

En variós punts d' Espanya, ab motiu de las eleccions hi ha hagut trompadas y ferits.
 A Soz (Corunya) vá enfonsarse 'l sostre del colégi electoral, causantse no pocas desgracias.
 Me sembla á mí que no será difícil que ab lo temps trobém pobres descalabrats pèls carrers dihent:
 —Per un pobre ferí en las lutxas electorals, un bossinet de caritat.

Los federals de Valencia diu que preparan per en Pí y Margall un dinar al qual hi assistirán 5,000 personas.
 Un dinar *mónstruo* diuen los organisadors d' aquesta festa.
 Es á dir, un dinar qu' en Cánovas sol se 'l menjaria.
 Per un dinar *mónstruo*, un idem.

En una conferencia libre-cambista de D. Gabriel Rodríguez, vá dir que l' industria llanera contribueix á las cargas del Estat ab 321.000 pessetas.
 «Mientras que nosaltres los advocats, vá anyadir, contribuim ab 530.000.»
 Aixó vol dir que s' ha de matar la industria llanera y s' ha de protegir l' industria dels plets.
 Es á dir: s' ha de matar l' industria que 'ns vesteix y s' ha de protegir l' industria que 'ns despulla.

A casa de un metje:
 —¿Lo senyor doctor?
 —Está ocupat.
 —Escolti: ¿quina hora es la millor per trobarlo sol?

—L' hora millor per trebarlo sense que ningú 'ls destorbi, es l' hora de la consulta.

SOLUCIONES
 A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.
 1. XARADA 1.ª—Mantellinas.
 2. ID. 2.ª—Semestre.
 3. ENDAVINALLA.—Opera.
 4. COMBINACIO NUMÉRICA.—6 8 9 4
 9 4 6 8
 4 9 8 6
 8 6 4 9
 6. GEROGLIFICH.—Com més un riu es menos viu.
 Han endevinat todas las soluciones los ciudatans Estira-bech, Q. Roig, Tintoré de la Fontana y Marana; 4 Nicodemus y Quico de Barbará; 3 Un noy de profit y Massa-Net; 2 Convidat y 1 no més Barrim-Barram y J. M. S.

ENDEVINALLAS
XARADAS.
 I.
 Ha causat tot á la tres un *hu-dos* fá poch sortit y que ataca al sèu marit ab passió, casi en excés.
 PAU SALA.
 II.
 Dos-tres de nit y plovia, y venint jo de total vaig topá ab un *hu* tant alt que fins de vista 's perdía.
 QUIMETA ROIG.
MUDANSA.
 ¡Qui sab si es tot, tot ó tot aquest total de terrenó! Si ho sabéu tot lo favor de dirho aviat al Sereno.
 UN RECOLETO.

ROMBO.
 Omplir los punts ab lletas que llegidas vertical y horizontalment dongan la primera ratilla una lletra, la segona un utensili de taula, la tercera un arbre fruiter, la quarta un riu y la quinta un altre lletra.
 T. Y LL PASTERA.

GEROGLIFICH.
 Qui Qui
 ¡Atras!
 I
 T
 t t t t t t t t t t
 MORENO ANDALÚS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.
 Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciudatans Q. Roig, J. Escofet, J. M. S., Titella, Anton de l' Orga, Campanero y Sacristan y Llorito Republica.
 Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciudatans Tintoré de la Fontana. Un frare nou, Manel de Vilanova, Músich sí, músich nó, J. Miret, P. Mas y Mas, Meritort y C.^a, Pau Marengas, P. Juan y Pi, E. Sesor, Un Badall, y E. Rosés.
 Ciudadá Ji Nif: Publicarém creu, quadrat y logogrifo.—Mister Jhonson: Idem un epigrama.—Jutje de pau: Idem dos trenca-closcas.—Xollada de Reus: Idem lo rombo y 'l terç.—Rata d' escriptori: Vosté es massa generós: la lletra que 'ns 'nvia pot trasmétrela al rector de la parroquia per ferne dir bé per la seva anima.—Pepeta: Té molta rahó, y baix sobre enviaré la seva carta al arcalde.—Victor Soler: La poesia vá bé.—Llangonissa de Vich: Insertarém lo geroqlifich.—J. M. Cabrera: Idem la mudansa.—E. Rosés: Publicarém dos geroqlifichs.—F. Coll: Sobre 'l mateix tema ab la de vosté son cinch las composicions qu' hem rebut: ja véu que no anirà bé que 'l periódich emplehés l' espay en discutir aquestas qüestions tant insustanciales.—J. Escofet: Publicarém lo trenca-closcas.—Devoto de Maria: Quan l' hi torni á sortir donguli molts recados, y en las sevas oracions demanili que 'ns fassa vendre forsa exemp'ars.—A. M. Hospitallet, Un libre-pensador Vendrell y R. S. Liñola: Gracias per las noticias que 'ns han enviat.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.
 Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

MISTERIS ELECTORALS.

- Vaja Antonet, tornate'n á la capsa.
- Naturalment, com que las llistas son tant enredadas!....
- T'í las vás fer, noy maco.